

LIBERTATEA

Abonamentul:

Prețul foii „Libertatea” cu adăusele sale „Foaia Interesantă”, „Foaia de glume”, „Bobirnaci” și broșurile „Spicuri Economice”, e: pe un an 10 cor. pe $\frac{1}{2}$ an 5 cor. — Pentru economi: numai 6 cor. la an! „Lib.” cu „Foaia Int.” pt. economi 5 cor. pe an. Pentru America 3 dolari; — România 40 Lei.

Foaie națională politică.

o o o

Apare în fiecare JOL

Inserțiuni:

1 pag. 80 cor., $\frac{1}{2}$ pag. 40 cor., $\frac{1}{4}$ pag. 20 cor. etc. — La inserate ce se dau de mai multe ori, să fac reduceri de taxă.

Inserțiunile ca și abonamentele, să plătesc înainte.

— Manuscriptele nu să dau înapoi. —

Prea adevărat!

„Drapelul” dela Lugoj aduce în numărul seu mai nou un articol, care pune degetul pe o rană a vieții noastre obștești, pe care de am ajunge să o lecuim, am fi oameni fericiți!

E mai mult decât dureros, — spune „Drapelul”, — să bagi de samă, că la noi s'a făcut lege din aceea, ca treburile de obște să fie lăsate toate în sama citorva oameni, — pe cînd mulțimea mare a publicului își vede de treburile ei personale, îngăduindu-și însă, cînd i-se dă privilegiu, a face numai „critica”, și încă pe un glas foarte de sus, a lucrării celor pușini!...

Cît de adesea avem durerea a ne încredința, că prea sunt adevărate aceste cuvinte ale ziarului din Lugoj. Credem de prisos a și aduce nainte pilde, căci peste tot locul lucrul e același: De să află în un orașel 12 ori 15 cărturari români, apoi trei, mult patru din ei, sunt cari trebuie să poarte toate sarcinile ce ne vin decite ori glasul neamului cere mișcare și lucrare pe tărîmul cutare și pe celalalt! Cei 3—4 inși au în samă „Asociațiunea” locală, Societatea de teatru, mișcarea culturală economică, cu tot felul de comitate și agenturi locale. Și fac ei ce pot, durere, pot cam puțin, căci de multeori celalaltii fraji în fruntășie, sunt grozav de greu de mișcat pentru lucrările ce să cer, ori nici nu se mișcă deloc, — de cumva nu vor pune unii din ei chiar pedeci în calea celor pușini ce să sfarmă toji ca să mintuiască cinstea tuturor.

Se află, nu-i vorbă, prea pușine și astfel de locuri, unde aproape toji membri societății iau parte viuă, lucrătoare, la mișcările de obște, — acolo să și simte spor și înflorire, de și-i drag să te uiji la ei, să vorbești de ei. Dar cazurile cele la dîmpolrivă, sunt mult prea multe.

De aceea înțelegem pe deplin izbucnirea din articolul dela Lugoj, care zbiecne cu vorbe aspre aceste scăderi ale vieții noastre de obște și incheie strigînd:

„La datorie! domnilor! Neamul care vă ține, are dreptul să vă ceară aceasta cu țîrie!”

Un lucru am dori: Nu cumva această strigare a ziarelor să aibă urmarea cea rea, ca pușinii lucrători, să zică: „Apoi că-i chiar așa. Dar ne-om cumînși și noi, și vom sta și noi frumos, comod, văzîndu-ne de treburile noastre, cum o fac cei mulți! De ce numai tot noi și ei nu?”

Așa să nu grăiască nimenea, ci aceste chemări să fie un semn de recunoștință la adresa celor lucrători, și un indemn ca să mai tragă de minecă, să i iee de subțiori și pe cei șezători, ca să se înșirue și ei la muncă! Așa că, sporul și mișcarea ce o putem vedea azi după truda celor pușini, s'o vedem ca mîne îndoită și întreită, după ce noue cete de lucrători se vor înșirui în nobila horă a muncii!

Di Tache Ionescu, ministrul român de externe, oprit o seară la Orăștie.

Ce spune despre pătăniile sale cu gendarmii ungurești?

„Dela Becicherec încoace m'am înțeles desăvîrșit și neîntrerupt cu limba românească!”

Di Tache Ionescu, ministru trebilor din afară ale Regatului Român, a plecat nainte cu o lună de zile la Roma, avînd ceva treburi de ale țării, de regulat cu sora Italia. Dsa a mers înainte, cu trenul expres și pe mare, iar soția dsale, d-na Bessie Ionescu, s'a dus cu automobilul după soțul dsale.

Cînd dna Ionescu a trecut pe la noi prin Ardeal, poliția din Deva i-a oprit automobilul în loc și soția de ministru a fost dusă la poliția patriotică a cetății Deva, inima comitatului românesc al Huneadoarei, și luată aci de marii nostri patrioți la întrebări, că de ce poartă pe automobil 2 stegulețe românești? I-s'a răspuns că automobilele din toată lumea, cînd trec prin țări streine, pun stegulețe mici nainte, de-asupra lampelor, ca steaguri țării lor, a nume ca să se știe că din ce țară sunt! Așa trec automobilele din Germania prin Parisul francez, cu steaguri nemțești; cele din Italia prin Austria, cele din Ungaria prin România, — fără ca undeva să li-se întimplă ceva! Nimenui nu-i trece prin minte să le oprească!

N'a folosit nimic toată țîleculial!

Poliția a dus pe doamna Ionescu la vicișpanul și aci i-s'a spus, că Ungurii nu suferă steagurile românești și dsa de vrea să treacă în pace prin „libera” Ungarie, să-și iee jos steagurile țării sale de pe automobil!

Le-a luat. Căci altfel te pome-neai c'o mai și arestează nemeșii nostri.

În Italia s'a întîlnit cu soțul, și au plecat de-acolo cu gîndul, să vie tot cu automobilul peste țări până în România. Și-au pus, după obiceiurile automobilelor, steagurile țării sus și au trecut în pace prin Italia, prin Austria peste Viena, până la Pesta.

Nici în Pesta nu li-a avut nimeni grija. A plecat mai departe spre Ardeal. La Bichiș-Ciaba însă a pățit'o și ministrul, cu niște gendarmi bătărași.

Ajungînd Dumineca trecută după amiază la Orăștie, s'a oprit în orașul nostru și aci, tras la hotelul „Central” (casă românească), a cinat în prînzitorul hotelului, unde un ziarist din Țară, dl Paucherov, a rugat pe dl ministru să-i spună unele altele din călătoria sa. Ministrul i-a spus printre altele, că n'a fost în Italia în treaba ce să scrie prin foi, a întreveni pentru un prinț german la tronul Albaniei, — ci în alte treburi ale sale și ale țării. Iar mai departe a spus printre altele:

Pedecile cu steagurile pe automobil.

Obiceul de a pune steagurile națiunii de care să ține automobilul, a fost început de Americani de mai mulți ani. Acum îl folosește toată lumea! Cu stegulețele românești înfipte pe automobil, am călătorit și în alți ani în Franța și în Italia și în Elveția și în Austria. Nicăiri n'am avut nici cea mai mică supărare pentru ele! Anul acesta soția mea a plecat din Țară cu steagurile românești pe automobil. La Deva i-au luat steagurile, iar pe soția mea au ținut'o o oră sub pază polițienească. Pentru aceasta arestare mi-sa arătat părerea de rău.

Eu însu-mi am voit acum să văd, dacă steagurile românești sunt sau nu iertate, în trecere, prin Ungaria? Am venit cu automobilul cu tricolorul nostru până la Bichiș-Ciaba. Dupăce străbătusem dela granița Ungariei, dela Pojon (Pres-

sburg) până acolo, cu stegulețele românești, — la Bichișciaba, Duminecă dimineața, la orele 8 mi s'a spus că — este oprit!.. Am cerut să mi-se dea aceasta în scris. Și dupăce sergentul de oraș a scris și iscălit pe cartea mea de vizită, că steagurile românești sunt oprite aci, — le-am scos de pe automobil. Întors la București vom căuta odață să limpezesc treaba aceasta în calea sa. Căci, încă odată, în toată Europa, fără nici o abatere, automobilele poartă steagurile națiunii lor!

O interesantă înțimplare țîn încă să scot la iveală, că: dela Bichișciaba încoace, am putut se mă slujesc într'una și fără întrerupere de limba românească!

Ca curiositate, îmi aduc aminte, că automobilele ungurești cari au trecut prin România spre Constantinopol, purtau steaguri ungurești!.. Și nu le-a avut la noi nimeni grija.

Despre Vlaicu.

Despre moartea lui Aurel Vlaicu dl Tache Ionescu spunea, că a aflat în cursul călătoriei sale în străinătate.

— Am auzit și am fost tare măhnit. Vlaicu era un adevărat erou al națiunii noastre!.. — a spus ministrul de interne al României.

Străinătatea și România.

Întrebat de ziarist, ca umblind acum prin străinătate, și avînd privilegiu să vadă dacă vaza României a crescut prin cele din urmă înțimplări din Balcani, ministrul român a spus:

„Este peste puțină să-și închipue cineva, cît de mare a fost cîștigul pe care l-a avut România din înțimplările mai nouă! Vaza țării noastre a sporit în mărime neașteptate!”

„Ceea-ce să admiră în pășirea noastră, — este serioșitatea și cumpătarea cu care a fost condusă! Să admiră singele rece cu care noi ne-am stăpînit până la războiul dintre aliați, — pentru nu a primejdui pacea obștească; prevederea cu care am dat de știre în ce împrejurări vom intra în lucrare atunci cînd am început. Europa apuseană ciudat, pare a fi descoperit România de abia acum! Dar acum a află dintr'una vrednică de toată cîntea ei!”

Unele-altele.

Ministrul de culte la Sibiiu și Blaj.

Guvernul Tisza are ce are de gând cu noi, Românii. De bună seamă să ne îragă una zdravăn pe sfoară. Tot vorbește că el vrea „pace“ cu Românii, — în vreme ce biciurile și cleștele politiceii lui ne gîdile cit numai pot!

Luni ministrul de culte (peste scoale și biserici) Iankovich, a sosit la Sibiiu, cercetînd Marși înții seminarul românesc, apoi celelalte școli din Sibiiu și fiind pe prînz la Esc. Sa Metropolitul Mețianu, cu mai mulți sfinici de-ai ministrului și de-ai Metropolitului.

Iar Mercuri a fost la Blaj, unde asemenea a cercelat școlile și pe Esc. Sa Metropolitul Mihali.

E vădit că scopul ministrului e și politic.

Vom urmări cele ce se vor spune despre ce a zis și ce a făcut, și le-om supune unei drepte cumpăniri.

De un lucru suntem siguri din capul locului: Binele, sincer și deschis, nu ni-l vreau cei din Pesta. Mai curînd vor să arunce nisip în ochii lumii din afară, că, uite, ei ar vrea să stee de vorbă cu noi (ca să ne dăm pielea în mâna lor), dar noi suntem răi... Ca așa să pară „îndreplățite“ prigonirile ce vor arunca încă, tot mai nimicitoare, asupra noastră!

Știri politice

Noua îndrumare politică a României.

Profesorul universitar dela București Xenopol a sosit zilele acestea la Paris, avînd o chemare însemnată de împlinit. Marele ziar francez „Figaro“ scrie în cuvinte măgulitoare despre bărbatul român sosit la Paris, și spune, că dl Xenopol e trimis în treabă mare: să facă pregătirile de lipsă pentru o mai strînsă apropiere între România și Franța, pe tărîm comercial, ca și politic.

Ce va să zică asta? Mult! Până acum România se ținea strîns de vecina sa Austroungaria și de Germania, cari stau față 'n față cu Rusia și Franța. După-ce în timpul din urmă s'a încredințat că cumătra Austrie, care a început a fi cîrmuită de politici unguri în treburile ei din afară, o lasă pe România în baltă cînd ar avea mai mare lipsă de ajutorul ei, — România să alătură tot mai fălș spre cealaltă grupă de puteri!... Și asta pentru viitorul neamului românesc peste tot, înseamnă pregătirea unor zile, cari au să fie hotărîtoare și răsunaătoare în viața lui!

Iarăși Prințul Carol.

Foile rusești scriu articli plini de căldură despre Prințul Carol

al României, a cărei vizită la Curtea Impărătească rusască, se așteaptă în curînd, anume la Livadia. Foile rusești scriu cu multă bunăvoință despre Prinț, spunînd că Românii le e foarte drag de el, — ceea-ce îi asigură un viitor luminos în frumoasa Țară-Românească.

Insamnă de bună seamă și asta ceva pentru România și politica ei viitoare.

Pacea asigurată pe — 2 ani!..

Ziarele polone din Lemberg (Galizia, lângă Rusia) spun, că ministru treburilor din afară ale Rusiei, vorbind cu directorul unei mari bănci din Lemberg, i-a zis, că acum negoșul și industriile își pot urma iarăși în deplină liniște lucrările lor, căci pacea e asigurată pe cel puțin doi ani de zile.

Mare mîngăere! Dacă numai pentru doi ani ne poate sta bun ministrul rus, că vom avea pace, — apoi asta e afit, cit a ne spune că: gătiți-vă numai de războiu iară!

Luptă românească la ARAD.

În 29 Sept. s'a ținut la Arad adunarea de toamnă a congregației comitatului. Era vorba să se iee la cunoștință numirea lui Tisza de ministru președinte. Unii cereau ca să i-se voteze „încredere“. Dar și comitetul conducător s'a mulțumit cu aceea, să se spună, că comitatul va sprigini noul guvern în lucrarea sa pentru binele țării.

Ungurii din împotrivire și Românii însă, au spus'o sus și tare, că nici atîta nu-i pot făgădui, căci n'au încredere în Tisza și în tot guvernul lui!

Dl Dr. St. C. Pop a vorbit pe larg la acest lucru și a arătat, că de ce Românii nu pot avea încredere în Tisza. Doar au fost și ceva pertractări între Tisza și conducătorii Românilor, — dar n'au ajuns la nici un sfîrșit, căci Tisza e sălbatec, el zice: Vreau „pace“. Să să fie odată pace între noi. „Sau te împaci, sau te zdrobesc!“ Așa apoi firește au căzut în baltă toate încercările lui de pace.

Fișpanul Urbán a încheiat debaterile și a spus că a aflat, că dl Dr. Pop a folosit cuvinte nepotrivate, neiertate, și îi pare rău că n'a pe vorbitor ce a spus, — căci nu cunoaște limba română.

La asta toți Românii au strigat în cor:

— „E lucru destul de trist că un cap de comitat nu cunoaște limbile popoarelor din varmeghia sa!“

Ba nu e numai trist, ci e de-a dreptul de bașjocura lumii, că un fișpan, căpetenia hotărîtoare în un comitat, să spună, aproape ca lucru de fală, că nu știe limba pe care grosul poporului ce locuiește în comitatul lui, o vorbește! Dar în Ungaria și așa ceva să poate!

Au mai vorbit dl Dr. C. Iancu, cerînd ca scaunul orfanal al comitatului, să nu țină sutele de

mii de bani ce-i sunt încredințați spre păstrare, băgați în cele cîteva bănci ungurești, cu 4 la sută, ci să-i dee împrumut poporului, care e în anul acesta foarte lipsit, în urma anului economic slab. Și nu capătă bani. Ori numai foarte scumpi. De ar da banii de pildă cu 6 la sută, ar cîștiga și comitatul interesele dela 4 (cit capătă azi dela bănci) și ar cîștiga și poporul, că n'ar plăti tot 10 și 11 la sută, cit plătește azi la bănci. Propunere cuminte, dar pe care nu credem că o vor împlini cei dela comitat. Că ce le pasă lor de popor.

A mai vorbit dl adv. Dr. Iuslin Marșieu, zbiciuind volnicile revoltătoare ce să fac la alegerile de membri pentru congregația comitatului, — apoi zelosul dn inv. I. Groșorean, făcînd ca de data asta sala comitatului Aradului să răsune mai viu și mai mult de vorbă românească decît altedăji, dovedind că limba românească și aci e la ea acasă, deși capul comitatului are obrașul să spună că el — nici nu o pricepe!

Ărpád de pe Tîmpa trimis la plimbare.

Simbăta trecută seara chipului cioplit alui Ărpád, pus pe înălțimile muntelui Tîmpa de lângă Brașov, i-s'a întîmplat un rău. Ungurii au pus în anul millenar acest chip pe Tîmpa, ca de-acolo din înălțime, să privească oarecum în jos spre văile Țării-Românești, ca și cum ar vrea să prevestească, că odată, odată, are să se pogoare el însuși spre acele văi, călcîndu-le sub copitele cailor nașiei sale și supunîndu-și-le!

Și a stat chipul cioplit alui Ărpád acolo de vre-o 16 ani, până Simbătă ce trecu, în pace. Iar Simbătă un făptuitor pân'acum necunoscut, a vrut să-i facă vînt lui Ărpád, supărat te miri de ce pe el.

Pe la orele 6 d. a. o detunătură puternică, auzită în unele părți ale Brașovului, în deosebi în Scheiu, dădea de bănuț că s'a întîmplat ceva pe Tîmpa.

Făcîndu-se cercetări, s'a găsit, că de fapt oarecine a pus dinamită sub statua lui Ărpád, și dinamita luînd foc, a zvîrlit în aer o parte din pedestalul (așezămîntul de piatră) de sub statua însăși, ba a stricat, sfărîmîndu-o, și o parte din spatele statuei.

Nu suntem dintre acei cari îndemnăm pe oameni a face rău monumentelor, așadar semnelor prin cari un neam își arată închinarea sa față de maril sei bărbai. Din potrivă, cînstim pe poporul care își cînstăse bărbaii sei mari și le ridică statui, le arată prețuire și după moarte!

Ungurii spun ca sub statua lui Ărpád numai un Român a putut pune dinamită. Nu o pot adeveri asta, dar așa bunăesc ei. Și de-ar ajunge a descoperi că e chiar așa, n'am spune că bine a făcut pună-

torul de dinamită, — aceea însă am spune că, până la un loc îl putem înțelege pe cărînitul om care s'a datat acestei fapte. Căci prea să petrec multe lucruri cari sunt în stare a scoate din răbdări sufletele mai ușor de aprins și de pornit pe calea răzbunărilor. Numai săptămîna trecută s'a debătut în sfatul orașului Brașov plîngerea înaintată de Români în formă de interpelare prin rostul dlui Dr. V. Nișescu, contra polișiei orașului, care a oprit pe o ceată de stulenți români din Pitești (România) veniți în excursie de învățătură și la Brașov, să-și poarte micile cocarde studențești, purtate de ei totdeauna, fiindcă acelea erau făcute în colorile țării lor. I-au tîrit pe la polișie și i-au făcut să-și iee jos cocardele fiindcă-s nașionale românești.

Românii s'au întrepus viu contra acestei purtări a polișiei, cerînd reprezentanței orașului să dea lecșie polișiei, a nu mai păși așa sălbatec față de oaspeșii ce ne vin din țară streină, căci doar aceia ue aduc mare folos că vin pe la noi. Îndeosebi Brașovul are a mulțumi nespuse de mult desvoltarea s'a acestor oaspeși. Doar e dovedit, că oaspeșii din Țara lasă an de an în Brașov la cinci milloane coroane pe an! Astfel de oaspeși trebuesc ocrotiți, nu șicanați și hîșăiți dela noi! Și-apoi e oprită la noi purtarea colorilor unui stat strein de cătră cetățenii nostri, dar acelor cetățeni, dacă vin la noi în trecere, nu le putem opri colorile țării lor.

Aș. N'a plătit nimic. Au spus și cîșiva fruntași sași că e drept ce spun Românii, că e sălbăcie ce face polișia ungurească a Brașovului, — dar de volat au volat cu ungurii, dînd întărire purtării nesocotite a polișiei cutezate și de ei, față de oaspeșii din România.

Veni purtarea polișiei din Deva și din Ciabă față de ministrul Român de externe și de soșia lui, — și altele și altele.

Toate acestea sunt menite a tulbura buna pace și purtarea pacinică a unor Români mai iuși de fire, și patrioșii nostri să mulțumească volniciei lor, și firii lor nesuferitoare și nedrepte, dacă cite unul își iese din răbdări și vine la gîndurile răzbunări. Și l'ai înțelege, fără a l aproba. Căci purtarea fără socoteală a oamenilor puterii, așită nemulțumirea și ea trezește în cetățenii altfel alit de pacinici, gînduri pe cari pân'aci nu le-au avut.

Și nu e nădejde că politica nebună ce-și face pustiirile azi asupra țării, să-și vină în minte.

Al treilea războiu.

E trecută o săptămînă de cînd Albanezii au sărit cu arma asupra vecinei lor Sirbia, silind pe acenștă țară a-și chema iarăși sub arme, soldații abia trimiși acasă. Sirbia

Atrag

atențiunea On. public asupra următoarelor medicini probate și aflate folosite publicului nostru.

1. Praf pentru îngrășat vitele, cai și porci. Prețul 70 fil. și 1.40

2. Praf pentru găini de ouat, prețul 1 cor.

3. Meditație contra durerilor de gură și unghi la vite. Pr. 1.20, 2 c. și 3.50.

4. Praf contra morbului de porci. Pr. 1 cor.

5. Rozole pentru curățit veninul Pr. 1 cor.

6. Pișcote de venin, 10 bucăți 2 cor.

7. Pentru limbricul cordelat (mare) Pr. 5 cor.

8. Pentru curățirea pietelor, zgrăbunțelor și bubițelor de pe față este Crema „Venus”.

9. Contra reumatismului (răcelei) de picioare și mâni. Pr. 2 cor. și 3 cor.

10. Contra ochilor de gaină. Pr. 1 cor.

12. O cutie de pilule și 2 sticle de sprîțuit nr. I. II. contra triperului. Folosind aceste meditații se vindecă și cele mai îmbătrânite boale în timp foarte scurt. Pr. 8 cor.

Toate aceste meditații se pot procura cu rambursă numai dela apotecariul: **Simeon Oniciu** în Abrud (Abrudbánya) piața grîului.

O singură comandă de probă e destul, ca să vă convingeți de efectul ce-l vor avea.

(1117) 1-2

Edict de licitare.

Pre baza planului și preliminarului de spese aprobate de Venerabilul Ordinul Episcopesc gr. cat. de Lugos cu dtul 24 Septembrie 1913 Nr 3015, Curatorul bisericii gr. cat. din Pricaz (protopopiatul Orăștiei),

în scopul asigurării lucrărilor de adaptare și revonare a bisericei gr. cat. din Pricaz — eserie licitația minuendă.

Licitățiunea se va ținea Duminică în 12 Octombrie st. n. a. c. la 2 oare p. mer. în locuința parochială gr. cat. din Pricaz sub presiul oficiului protopopesc.

Prețul de strigare este 3188 coroane 06 fil după care sumă licitanții vor avea să depună vadiul de 10%, în bani gata sau în hirtii de valoare.

Planul și preliminarul de spese și condițiunile de licitare se pot vedea în cancelaria oficiului-protopopesc gr. cat. din Orăștie, strada Romoșelului.

Pricaz, la 30 Sept. 1913.

**Curatorul bisericesc
gr. cat. din Pricaz.**

(1118) 1-1.

Publicațiune.

Dreptul de pășunat pentru oi al comunei Berény (Beriu) să dă în 12 Octomvrie 1913 prin licitațiune publică pe timpul dela 27 Octomvrie 1913 până la 23 Aprilie 1914 st. n.

Prețul strigării ca taxă de pășune pentru una oaie 2 cor. 60 fil.

Să pot primi în hotar circa 2000 oi.

Alte condițiuni să pot vedea la primăria comunală.

Berény, la 30 Sept. 1913.

(1115) 1-1 **Primăria comunală.**

Anunț.

Am un băiat de 14 ani, voiesc a-l da la vre-o meserie mai ușoară, precum croitor, etc. ca învățacel. Doritorii să se adreseze la:

Nicolae Roșu
(1116) 1-1 **Lupény (Hunyad m.)**

OLIVIU PASCU,

= inginer diplomat =
ORĂȘTIE—SZÁSZVAROS
Strada Beriiului Nr. 8.

Întreprinde ori-ce lucrări tehnice și anume: măsurări de pământ, de păduri, parcelări, corecții de hotar, brazde, cît și desemnări de mape și schițe.

Pregătește planuri și prelliminare privitoare la ori-ce-fel de clădiri și alte lucrări; edifică vile, case de locuit, clădiri economice, plafoane, și poduri de betonarmat, șosele, trenuri normale, trenuri economice și industriale, canale, apaducte, jilpe, etc.

Interesii sunt rugați a să adresa cu încredere firmel, care cu plăcere le va sta la dispoziție!

17-28
(1023)

Librăria diecezană din Arad

anunță, că întrind în legături cu un sculptor renumit, i-a succes să cîștige în execuție frumoasă și succasă

BUSTURILE

următorilor bărbați mari ai neamului nostru:

Andrieu Mureșan, Yasilie Alexandri, Mihail Eminescu, Yasile de Stroiescu, Traian, Avram Iancu, Kora, Cloșca, Crișan, Mihai-Yiteazul și A. Ylaicu.

Busturile sunt de mărimea 40×24 cm.

Bucata din cement englez, costă 5 cor. — din gips, 4 cor., — iar bronzat 6 cor. Seria completă (11 buc.) comandată deodată, execuție cement englez, costă 44 cor., — din gips 33 cor., — iar bronzat 55 coroane.

Cei-ce comandă seria complectă sunt rugați, ca pentru cruțarea speselor de transport. cu ocazia comandai să indice pe lîngă posta ultimă și gara mai apropiată.

Comandele sunt a se adresa:

Librăriei diecezane, Arad, Deák Ferenc 35.

(1108) 2-5

Casă de vînzare.

Subscrisa vînd din mână liberă casele mele din Orăștie, Strada Prundului No. 49. Sunt două case, cu cite 6 odăi, de-o parte și de alta, șură mare cu 2 grajduri, totul coperit cu țiglă. Grădină. Sunt la loc bun în fața tirgului de vite Pentru preț a se adresa la vînzătoarea:

Ioana Samoilă
(1114) 1-3 **Orăștie, Str. Prund 49.**

Moșie.

Sunt de vînzare din mână liberă 3 jugăre de pământ arator, pe Rampos, în hotarul Orăștiei. Adresa o dă administrația foii
(1113) 1-2

Invățacei.

2 băieți, dela 14 ani în sus, din familie bună, să primesc ca *învățacei*, la:

Petru A. Moga
franzelar în Blaj
(Balázsfalva)
(1091) 5-10

Casă cu drept de crîsmă de vînzare!

Casă care are drept de crîsmă boltă, trafică, sare, stînd din 5 odăi, curte mare, magazinuri mari, șură, grajd și grădină în loc foarte cercetat, să vinde cu preț favorabil. (1107) 3-3

A să adresa la proprietarul.

Fischer Iozsef
în Bozeș, u. p. Algyógy

„Compagnie General Transatlantique”

Linia Franceză

Linie regulată directă de vapoare repezi,

Havre—Newyork

și
Canada

peste Basel (Elveția) și Paris.

Cancelarii:

Budapesta, VII. Baros-tér. 15.
Telefon: József 14-97.

(1033) 14-26

„Grăunțul“

societate de consum în Leses — fogyasztási szövetkezet Lesesen.

Publicațiune.

Avem onoarea a aduce la cunoștința on. public că „Grăunțul“ societatea de consum din Leses (Șulumberg) prin decisiul tribunalului 11917/1913 a încetat de a-și mai continua activitatea.

Ne luăm deci libertatea a aviza pe toți creditorii „Grăunțului“, ca dela publicarea acestui aviz în decurs de 6 luni să-și valideze toate pretenziunile lor, ca astfel cererile lor valide să poată fi luate în considerare.

Bdila Bucur Crăciun Ioan Pătulea St. Ioan Ioan Muscă
membri liquidatori — felszámolóbizottsági tagok.
(1303) 3-3

P. T.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public din loc și jur, că dela 15 Sept. a. c. pun mai mare preț pe

croitoria de bărbați.

Țin în magazin stoffe de modă din patrie și engleze în alegere mare. Pregătesc după măsură hainele cele mai după modă. Cu conducerea croitoriei am încredințat pe Benke Ede croitor cu bun renume, și cu puteri unite vom nizu, ca să mulțumim și așteptările cele mai mari ale onoraților nostri mușterii, pe lângă serviciu punctual și prețurile cele mai favorabile.

Cerind sprijinul binevoitor

Cu stimă

Benkő Jozsef.

P. T. Am onoare a aduce la cunoștință că desfăcându-mi croitoria mea, am primit conducerea croitoriei în prăvălia de modă a lui Benkő Jozsef, unde îmi voi servi onorații mușterii cu cea mai mare punctuositate.

(1105) 3-3

Cu stimă:

Benke Ede.

VINURI
vechi și noi — de vîndut!

Adresați-Vă cu toată încrederea la proprietarul de vii din Șiria (Világos), PETRU BENEĂ, căci Vă trimite numai *vinuri bune, curate* și pe lângă prețurile cele mai moderate!

Vinuri vechi: Vin alb 82 fl., Rizling 86 fl.,

Roșu 1 cor. Siller 78 fl. Carbenet 1 cor. 10 fl.

Vinuri noi: Alb 58 fl., Siller 60 fl., Rizling 62 fl.

Rachle de trevere (comină) K. 1.60. Rachle de comină, specialit. K. 2.20.

Prețurile sunt semnate după litru, în fileri. Vinurile și rachia să expedieze sub îngrijirea proprie, dela 50 litri în sus, cu rambursă. Vase împrumutate pe timp de 2 luni. Pentru calitatea vinului garantez:

PETRU BENEĂ,
proprietar de vii în Șiria Világos, (Arad. m.)
(947) 8-

Hirdetés.

Van szerencsénk tudomásul hozni a b. közönségnek, hogy „Grăunțul“ fogyasztási szövetkezet Lesesen a kir. Törvényszék 11917/1913 számú végzése alapján beszüntette működését.

Bátorkodunk felhívni „Grăunțul“ összes hitelezőit, hogy ezen hirdetés közzétételétől számított 6 hónapon belül érvényesítsék összes jogos követeléseiket, hogy ily módon érvényes követeléseiket figyelembe lehessen venni.

ARDELEANA

institut de credit și economii în Orăștie.

Primește depuneri spre fructificare cu **5, 5¹/₂ și 6%**

după mărimea sumei, termenul de abdicere și după natura depunerii.

Darea de interese după depuneri o plătește institutul.

(1109) 2-5

Directiunea.

Prima fabrică de cahale din Barul-mare.

P. T.

Prima fabrică de cahale și schamott din Barul-mare, (lîngă Petroșeni, comitatul Hunedoarei), își recomandă onoratului public fabricatele proprii, și anume:

sobe de cahală, cămine și mașini (spar-uri) de cahale, în toate mărimile și colorile! În stil antic sau modern! Pentru lucru bun și material rezistent focului, fabrica primește garanță deplină pe cinci ani!

Baptușire de pereți cu cahale, și vane de scaldă din plate veritabile de faianțe, — precum și reparări de tot felul ce privesc această branșă, să primesc pe lîngă prețuri moderate și executare repede!

Asigurăm pe toți de serviciu punctuos și solid și rugăm să fim onorați cu comande!

Cu toată stima:

Prima fabrică de cahale și schamotte din Barul-mare—Nagybaár (comit Hunedoarei).

(1093) 4-4.

CASSA DE PĂSTRARE (Reuniune) IN SĂLIȘTE

AVIZ

Cassa de păstrare (reuniune) în Săliște, primește depuneri spre fructificare

cu **5 și 5¹/₂%**

după mărimea sumei și termenul de abdicere.

Darea de interese o plătește institutul.

(1042) 12-20

DIRECȚIUNEA

CAPITAL SOCIAL Coroane 1,200.000.
Giro-Conto la „ALBINA“ — Postsparkassa ung. 29.349

„Banca Generală de Asigurare“ societate pe acții în Sibiu (Nagyszeben) — este:

întîia și singura bancă de asigurare românească, înființată de băncile românești de împrumut din Transilvania și Ungaria.

Prezidentul direcțiunii: Parteniu Cosma, directoral-executiv al „Albinei“ și prezidental „Solidaritătii“.

„Banca Generală de Asigurare“ face tofelul de asigurări în deosebi: asigurări contra pagubelor din foc și asig. asupra vîștil în cele mai favorabile combinațiuni.

Asigurările să pot face la oricare bancă românească (Institut de credit), precum și la agenții și bărbaiți de încredere al Societătii. — Prospective (îndrumări și lamuriri), tarife și informațiuni să dau gratis și îndată.

Persoanele cunoscute ca acizatori buni și cu legături, pot fi primite ori-cînd în serviciul Societătii.

„Banca Generală de Asigurare“ dă lamuriri gratuite în ori-ce treburi de asigurare, fără deosebire că acele asigurări sunt făcute la ea sau la altă societate de asigurare.

Cei interesați să se adreseze la: „Banca Generală de Asigurare“, Centrala din Sibiu—Nagyszeben ori la Agenturile ei principale din Brașov (fil. „Albina“) și Arad (Jánosffyhorosag-ut 1/a) în Orăștie la „ARDELEANA“ (di. Simion Dămbiș, funcționar).